

[A. C. Normann.]

spørge: hvad vil vort parti, hvilke planer har det for fremtiden? Støtter vi som vælgere en politik, eller lever vort parti af underfundigheder, nålestik og liberale slagord — for at dække over mangel på en politik at sætte op imod regeringen?

Da vi åbnede folketingssamlingen i 1957, troede jeg virkelig, at oppositionen ville hjælpe til ved lovgivningsarbejdet, at de 2 partier efter 4 år uden nyttevirkning nu ville til at gøre gavn og tage et ansvar. De gav meget venligt og positivt tilsagn herom. De forudsagde fremsættelsen af egne lovforslag, og vi glædede os alle over, at oppositionens saglige medvirken nu ville komme til at bidrage til lovgivningens højnelse, og den højtærede statsminister og vi andre gav håndslag på god samarbejdsvilje. Det blev en skuffelse; oppositionens gode forsætter vejredes bort i en atmosfære af liberale agitatoriske fraser, finter og små fiffigheder. De konservative forsøgte sig med et par tilløb, det ærede medlem hr. Poul Møller bl. a. med en skatteplan, hvorved han gjorde saglig nytte, men mere blev det ikke til. For venstre var den megen stillesiden blevet en vane. I en række af de væsentligste situationer kunne venstres medlemmer lige så godt have siddet i tilhørerlignerne, og jeg tror, at hvis det fortsætter på den måde, ender det med, at vælgerne faktisk flytter nogle af venstres medlemmer derop. De galluptal, der har været fremme i det sidste halve års tid, tyder på en udvikling i den retning.

Hvad var det navnlig for spørgsmål, der betød noget i vinter? Lad mig først nævne bolig- og lejeloven. Efter 2 foregående regerings ængstelige afventen fremsatte regeringen 2 lovforslag af overvældende vigtighed for store befolkningskredse. Efter måneders behandling blev lovene vedtaget, uden at oppositionen på et eneste tidspunkt havde så meget som fortalt, hvilke ændringer den ønskede.

Ved behandlingen af skoleloven valgte venstre at lade sin medvirken afhænge af Danmarks Lærereforening. Radioloven gik de imod. Toldloven undlod de at stemme for og stillede intet ændringsforslag. Partiet gik ud af det nordiske luftfartssamarbejde, hvor det ellers havde været med i mange år.

Med hensyn til militærspørgsmålet er det som sagt indtil denne dag lykkedes for venstre at lurepasse. Partiet viste stor interesse for de faste skatter, men også dér uden at sige, hvad de ville have dem afløst af. I spørgsmålet om landbrugets kreditforhold er det også andre partier, der har båret byrden. Marshalllånsordningen stemte venstre imod, og den egentlige jordpolitik og spørgsmålet om udstykningen, som vi nu forhåbentlig snart ser en betænkning om fra den kommission, som arbejder med jordlovgivningen, er partiet blevet stadig mere og mere uinteressert i.

Går vi altså på denne måde afvigte samling igennem, får vi et trist vidnesbyrd om et parti, der kommer med mindre og mindre, et parti, som der kommer færre og færre handlinger fra. Når partiet således er udenfor, når afgørelserne træffes, betyder det, at den enkelte venstrevælger ved sin stemme kun udøver en ringe indflydelse i forhold til andre partiers vælgere. Hele det triste billede, jeg her har fremmanet, havde ikke kunnet tegnes, hvis venstre havde haft mod og arbejdsvilje til at sætte sit præg på lovgivningen.

Endelig har jeg til sidst en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, der nu så stærkt fremmanede forsvarsstyrelsen og det, han kaldte sagkundskabens meninger. Jeg forstod på det ærede medlem, at han ønskede, vi skulle rette os efter denne sagkundskab, lytte stærkere til den, lade den gøre stærkere indtryk på vore meninger og handlinger i det høje ting. I den anledning har jeg lyst til at minde om, at alle partier her i salen — det gælder vel også det konservative folkeparti — er i meget stor afstand fra sagkundskaben vedrørende beløbsrammen. Jeg tror ikke, det ærede medlem vil tage ansvaret for at råde til at gå ind for sagkundskabens planer på dette område. Jeg har den opfattelse, at det ærede medlem hr. Poul Møller er både for kyndig og for oprigtig en mand til at ville gå ind på en så stærk forringelse af den finansielle stilling, som hans forslag er udtryk for, hvis han da mener det alvorligt med de tanker, han har gjort sig om skattnedsættelser, og de tanker, der tidligere har været fremsat om tekstils kattens afvikling og om en klækkelig nedbringelse af motor-